

De to Kreditforeningers Bestyrelser har derhos andraget om, at Amortisationstiden maatte blive forlænget fra 45 til 60 Aar. 60 Aar er, som bekendt, den almindelige Amortisationstid for Kreditforeningslaan, men de nævnte Husmandskreditforeninger har i Henhold til Loven af 1880 kun haft en Amortisationstid paa 45 Aar. Jeg har ogsaa ment at kunne imødekomme dette Ønske, og § 2 i Lovforslaget gaar da ud paa at forlænge Amortisationstiden fra 45 til 60 Aar.

De nævnte Kreditforeningers Bestyrelser har yderligere fremsat Ønske om, at Ministeren vilde søge Lovhjemmel for, at de kunde udstede en ny Serie Laan til $4\frac{1}{2}$ pCt., men dette Ønske har jeg ikke ment at kunne imødekomme. Jeg haaber, at man, om end det undertiden kan være rart i Øjeblikket at faa de mange Penge, dog vil erkende, at det i det lange Løb er fornuftigst at holde sig til 4 pCt.s Laan. Ærede Medlemmer vil let forstaa, at Forholdet her, hvor Staten skal garantere Renten, stiller sig paa en særlig Maade, idet det at lade Staten garantere Renten af Obligationer til $4\frac{1}{2}$ pCt. i Virkeligheden er at legalisere en Rente, der er over 4 pCt., hvad jeg har mine store Betænkeligheder ved og derfor ikke har ment at turde foreslaa.

Jeg anbefaler Lovforslaget, der altsaa imødekommer de af mig nævnte Ønsker fra de paagældende Bestyrelser for Husmandskreditforeningerne — med Undtagelse af det sidste —, til velvillig Behandling af det høje Ting.

Det andet Lovforslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere m. v.* I den gældende Lov findes en Bestemmelse om, at der vil være at fremsætte Forslag til Revision af Loven i indeværende Rigsdagssamling, og visse Forhold gør det sikkert ogsaa ønskeligt, at denne Revision foretages. Jeg skal nævne de nye Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder; det er ikke mange. Først gør jeg dog opmærksom paa, at selve Hovedbestemmelsen om, at Tidspunktet for Lukningen er Kl. 8 om Aftenen, bibeholdes. Men der foreslaas en ny Bestemmelse om, at Salg fra Automater er tilladt ogsaa efter Lukketid, dog at Paafyldning af dem ikke maa finde Sted i Lukketiden. Dette er et Spørgsmaal, hvorom der har været og for Tiden er Retssag; jeg har anset det for rigtigt ved en udtrykkelig Bestemmelse i

Loven at træffe Afgørelse af, hvorvidt Salg fra Automater maa finde Sted, og jeg har da fundet det rigtigt at foreslaa, at saadant Salg kan finde Sted. Da Lovgivningen vedrørende Lukning af Butikker m. v. navnlig har taget Sigte paa at fri Butikspersonalet for Arbejde i et alt for langt Tidsrum, vil der ikke ud fra det Synspunkt kunne indvendes noget imod, at der kan sælges fra Automater, vel at mærke, naar ikke den paagældende handlende forlanger sit Personale til at være til Stede for at fylde i Automaterne, naar de maatte blive tømte i den Tid, hvor der skal være lukket i Butikken.

Der er dernæst en lille Forandring med Hensyn til Salg fra Kiosker. Efter den gældende Lov er det tilladt fra Kiosker at sælge baade Aviser, Tidsskrifter, Bøger o. desl. Man gik sikkert, da man gav Loven af 1908, ud fra, at ved Kiosker sigtedes der kun til saadanne Kiosker, som vi kender dem paa Torve eller visse andre Steder, udenfor Stationsbygninger m. v. Men det har vist sig, at man rundt om i Gaderne i almindelige Butikker laver noget, man kalder en Kiosk, og saa sælger man fra en saadan Butik, navnlig Bøger. Boghandlerne har, og med ikke ringe Ret, følt sig brøstholdne ved, at fordi vedkommende handlende kalder den paagældende Bod en Kiosk, skal han have Lov til at sælge Ting, som Boghandlerne ikke har Lov til at sælge i Lukketiden. Det foreslaas derfor i Lovforslaget, at der fra Kiosker maa sælges Aviser, Tidsskrifter o. desl., men derimod ikke Bøger. Paa den anden Side er der foreslaaet nogen Udvidelse af Retten til paa Jernbanestationer at sælge Varer bl. a. for, at rejsende skal kunne faa saadanne Bøger, Pjecer m. v., som sælges paa en hel Del Jernbanestationer, og hvor det neppe vilde være rigtigt at begrænse Adgangen til at købe saadanne Bøger. Men det er altsaa kun paa Jernbanestationer, at saadanne Bøger skal kunne sælges, derimod ikke fra almindelige Kiosker.

Dernæst er der foreslaaet en anden Ordning af det vanskelige Spørgsmaal om Kagebageres og Konditorers Ret til at sælge ud af Huset. Som det vil erindres, blev der forholdsvis kort Tid efter, at Loven af 1908 om Lukning Kl. 8 var gennemført, paa indstændig Anmodning fra Kagebageres og Konditorer foretaget den Forandring, at for saa vidt angaar Kager og Konditorsager skulde der være Ret til at sælge ud af Huset til Kl. 9 om Aftenen